

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1422/2021
26.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Жаклина Митровић, адвокат из ..., против туженог ЕПС дистрибуција ДОО Београд, Огранак ЕД Ниш, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3743/19 од 09.11.2020. године, у седници већа од 26.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 3743/19 од 09.11.2020. године, па се предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 1558/18 од 15.11.2018. године, усвојен је тужбени захтев тужиле па је обавезан тужени да тужилци на име измакле користи за некоришћење двособног стана због искључења електричне енергије од стране туженика у периоду од 16.11.2011. до 23.01.2015. године исплати 5.162 евра у динарској противвредности у моменту исплате у року од 15 дана од достављања пресуде под претњом извршења. Тужени је обавезан да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 225.982,00 динара у року од 15 дана од достављања пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3743/19 од 09.11.2020. године, која је донета након одржане расправе пред другостепеним судом укинута је првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев тужиле као неоснован, с тим што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилца је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 403. став 2. тачка 3. и члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) Врховни касациони суд је нашао да је тужилцина ревизија основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју овај суд пази по службеној

дужности, а тужила у својој ревизији, иако се позива на битне повреде одредаба парничног поступка, ни на једну конкретну повреду поступка не указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је уговором о купопродаји који је оверен код Основног суда у Нишу под Ов П 527/11 од 02.03.2011. године купила од ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ... као продаваца стан у ... површине 50,95м² у улици ... број ... . Тим уговором продавци су гарантовали тужили као купцу да су у потпуности исплатили све комуналне трошкове који терете стан, па између осталог и утрошену струју. Тужила је ушла у државину стана 30.03.2011. године, али није извршила проверу да ли је измирен дуг за утрошену електричну енергију. За тај стан је постојао неплаћен дуг за утрошену електричну енергију у износу од 1.977.104,38 динара на основу приспелих обавеза до 17.10.2011. године, па је дана 16.11.2011. године обустављена испорука електричне енергије у стану. Као купац електричне енергије по евиденцији туженог тада се водио ДД, правни претходник продавца стана а електрично бројило је носило број ... . Осим тога на том електричном бројилу утврђено је и неовлашћено коришћење електричне енергије у периоду од 31.01.2011. до 04.03.2011. године због самовласно замењеног бројила па је тужени извршио обрачун и неовлашћено коришћење електричне енергије на дан 10.03.2011. године у износу од 15.830,99 динара који је износ тужила уплатила туженом 07.08.2013. године. Тужила се обраћала туженом да јој омогући коришћење електричне енергије међутим тужени је то одбијао због великог дуга који терети тај стан. Пресудом Основног суда у Нишу П 3659/12 од 12.02.2013. године обавезан је тужени да са тужиљом закључи уговор о продаји електричне енергије и уведе је у своју пословну евиденцију и да одговарајући ЕД број за њено бројило, а истом одлуком одбачена је тужба тужиле у делу којим је иста тражила да тужени изврши прикључење струје. Тужени је 26.12.2014. године донео решење о одобрењу за прикључење и истог дана са тужиљом закључио уговор о извођењу типског прикључка на дистрибутивни електроенергетски систем и наведени стан тужиле прикључио на електродистрибутивну мрежу 23.01.2015. године.

Тужила у овој парници од туженог потражује накнаду штете у виду измакле добити због тога што у одређеном периоду стан није могла да користи на адекватан начин – издаје у закуп трећим лицима услед чињенице да је у стану била искључена електрична енергија. Првостепени суд је такав тужбени захтев усвојио, након обављеног вештачења, нашавши да је тужени својом кривицом због тога што није у складу са важећим прописима са тужиљом закључио уговор о коришћењу електричне енергије и предметни стан снабдео електричном енергијом и на тај начин омогућио његово редовно коришћење, проузроковао штету у утврђеном износу, па с обзиром да потраживање није застарело, обавезао туженог да ту штету надокнади.

Међутим, другостепени суд сматра да не постоји основ за тужиљино потраживање у конкретном случају, односно да на страни туженог нема кривице за евентуалну причињену штету с обзиром да је према одредби члана 452. став 1. ЗОО прописано да лице на које пређе на основу уговора нека имовинска целина физичког или правног лица или један део те целине одговара за дугове који се односе на ту целину односно на њен део поред дотадашњег имаоца и солидарно с њим али само до вредности њене активе. С обзиром да је тужила купила наведени стан од претходних власника, то је по мишљењу другостепеног суда на њу прешла обавеза плаћања дугова који су постојали за утрошену електричну енергију, па је због свега тога тужбени захтев одбијен као неоснован.

Овакав закључак другостепеног суда се не може прихватити као правилан јер је заснован на погрешној примени материјалног права. Није спорно да је одредбом члана 452. став 1. ЗОО регулисано питање приступања дугу у случају примања неке имовинске целине, а како је то цитирао другостепени суд. Међутим, у овом случају се не ради о спору на који се може применити наведена одредба јер тужени као испоручилац електричне енергије није поднео тужбу против тужиље за дуг за неплаћену електричну енергију, у ком случају би се евентуално могла применити наведена законска одредба, већ се ради о сасвим другом спору у коме тужиља од туженог потражује накнаду штете због тога што је тужени одбио да са тужиљом закључи уговор о испоруци електричне енергије иако је, по мишљењу тужиље по важећим прописима био дужан да то уради (Закон о енергетици и Уредба о условима испоруке електричне енергије). У прилог ставу да је постојала поменута обавеза на страни туженог, тужиља се позива и на правноснажну пресуду Основног суда у Нишу П 3659/12 од 12.02.2013. године као и на више решења Агенције за енергетику којим је поништаван закључак Привредног друштва за дистрибуцију електричне енергије „Југоисток“ ДОО Ниш, Огранак „Електродистрибуција“ Ниш у вези спорног односа странака.

С обзиром да је другостепени суд због погрешне примене материјалног права неправилно извео закључак о правној природи пословног односа између странака у конкретном случају, то је изостала оцена услова и основа одговорности туженог за причињену штету због чега је другостепена одлука морала бити укинута на основу члана 416. став 2. ЗПП.

У поновном поступку, другостепени суд ће имати у виду наведене примедбе изнете у овом решењу, па ће поново одлучити о изјављеној жалби у складу са законом.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић